

วันวิสาขบูชา รำลึกถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระพุทธเจ้าของเราทั้งหลายพระนามเดิมว่า เจ้าชายสิทธัตถะ
พระบิดาทรงพระนามว่า สุทโธตนะ พระมารดาทรงพระนามว่า

สิริมหามายา

เจ้าชายสิทธัตถะประสูติเมื่อวันเพ็ญขึ้นสิบห้าค่ำ
เดือนหกก่อนพุทธศักราชแปดสิบปี

ทรงเสกสมรสกับพระนางยโสธราหรือพิมพา

เมื่อพระชนมายุได้ 16 พรรษา

ทรงปฏิบัติหน้าที่ของพระสวามีและมกุฏราชกุมารแห่ง

นครกบิลพัสดุ์จนกระทั่งพระชนมายุได้ 29

พรรษาจึงเสด็จออกบรรพชาแสวงหาสัจธรรม

เมื่อพระองค์เสด็จออกบรรพชาแล้ว ได้ทรงศึกษาและฝึกฝน
วิธีการเข้าถึงความสงบและพบเสรีภาพอันถ่องแท้จากคณาจารย์และ
ผู้ทรงความรู้ความเชี่ยวชาญด้านภาวณาด้วยความขยันขันแข็งเอาจริง
เอาจัง

แต่ก็ยังมิได้ค้นพบความสุขที่ถ่องแท้แม้จะผ่านไปหลายสำนัก
จึงประทับอยู่ในที่วิเวกเพียงพระองค์เดียว ทรง
ใช้พระองค์เองเป็นเครื่องทดลองแสวงหาเส้นทางสู่เสรีภาพ
อยู่เป็นเวลาถึงหกปีเต็ม การศึกษาค้นคว้าสังขาร
กระทำไปด้วยการฝึกฝนตนเองอย่างจริงจังเคร่งครัด
ด้วยความอดทนต่อความอดอยาก ลำบากยากแค้นนานับประการ

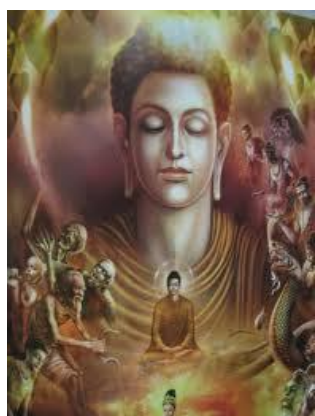
เมื่อพระองค์ทรงมีพระชนมายุได้ 35
พรรษาตรงกับวันเพ็ญขึ้นสิบห้าค่ำเดือน 6
พระองค์จึงได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

หลุดพ้นจากพันธนาการแห่งกิเลสสู่อิสรภาพด้วยพระองค์เอง
คั้งคนที่ถูกคุมขังอยู่ในห้องที่มีคทึบมิดชิดมาชั่วชีวิตเปิดประตูออก
ไปพบแสงสว่างในโลกกว้างได้ฉะนั้น

สังขารที่พระองค์ทรงค้นพบเรียกว่าอริยสัจสี่ประการคือ
ความทุกข์เป็นสิ่งที่ควรรู้ พระองค์ทรงรู้แล้ว เหตุให้เกิดทุกข์คือ
ตัณหาเป็นสิ่งที่ควรละ พระองค์ก็ละได้แล้ว
ความไม่เกิดแห่งทุกข์อีกต่อไป อันได้แก่ความบริสุทธิ์ สงบ
ผ่องใสแห่งใจ ไม่วุ่น

วายเป็นไฉน วิถีการปฏิบัติที่ถูกต้อง พระองค์ได้รู้แจ้งแทงตลอดแล้ว
 จากประสบการณ์ตรงด้วยพระองค์เองและทางให้ถึงความไม่เกิด
 แห่งทุกข์อีกต่อไป พระองค์ก็ได้ดำเนินไปสิ้นสุดแล้ว
 พระองค์ทรงเป็นพระอรหันต์ที่หลุดพ้นจากเครื่องผูกมัดร้อยรัด
 ทั้งปวง เป็นผู้รู้ผู้ตื่น ผู้เบิกบานเต็มที่ดังดอกไม้บาน
 การตรัสรู้ของพระองค์คืออัญญาโณภาสที่สว่างงามเบิก
 บานสดใส

เมื่อพระองค์ทรงได้ลิ้มรสแห่งความสงบแล้วอย่าง
 ดั่งคำที่แนบสนิทอยู่ในพระหฤทัยของ
 พระองค์ตลอดไป
 ไม่กลับกลายเป็นความเร่าร้อนใดๆได้

เพราะเหตุปัจจัยแห่งความเร่าร้อนใดๆ หมดสิ้นไปไม่เหลือ
 ชัยชนะที่พระองค์ทรงมีเหนือกิเลสทั้งปวงเป็นชัยชนะที่ไม่มีวันแพ้
 ดั่งที่พุทธ

ศาสนิกชนทั้งหลายได้ถวายพระนามแด่พระองค์ว่าพระชนะมาร
 หรือพระชินศรีผู้ไม่มีกิเลส พระองค์ตรัสว่า
พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาในโลก

เพื่อประโยชน์และความสุขแก่มหาชนและสรรพสัตว์ทั้งหลาย ไม่มีที่สุดไม่มีประมาณ

เมื่อพระองค์ทรงใช้พระปัญญาคุณชำระสะสางพระหฤทัยของ
พระองค์ให้บริสุทธิ์ผ่องใสแล้ว

พระหฤทัยของพระองค์เปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณจึงเสด็จออก
จาริกสู่บ้านน้อยเมืองใหญ่เพื่อประกาศทางแห่งความสงบสุขที่
พระองค์ได้ทรงค้นพบและได้ประสบมาแล้วว่าไม่มีรสใดๆ

จะชนะรสแห่งความสงบ สุขอื่นใดจะยิ่งใหญ่กว่าความสงบไม่มี
เพื่อให้เพื่อนมนุษย์ของพระองค์ผู้กำลังหิวกระหายทางจิตใจได้
ลิ้มรสแห่งความสงบ

ผู้ที่เป็นทุกข์เพราะกิเลสแผดเผาได้พบความสุขจากความสงบ
พระองค์ทรงใช้เวลาวันหนึ่งๆ หลายๆ

ชั่วโมงกับการเดินทางไปพบเพื่อนมนุษย์เพื่อบอกทางสะอาด
สว่างและสงบให้

จะทรงฝ่าฟันอันตรายมากน้อยเพียงใดพระองค์ไม่ทรงย่อท้อแต่อย่าง
ใด ไกลแค่ไหนต้องเสด็จไปให้ถึง 45

ปีเต็มที่พระองค์ทรงอุทิศชีวิตทั้งชีวิต

เพื่อประกาศทางแห่งความสงบสุขแก่เพื่อนมนุษย์ของพระองค์

จนกระทั่งพระองค์ทรงมีพระชนมายุ 80

พรรษาในวันเพ็ญขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6

แม่เมื่อทรงบรรทมบนเตียงกาย

ใต้ต้นรังทั้งคู่ก่อนจะปรินิพพาน

พระองค์ยังทรงทำหน้าที่แนะนำพราสาทอนชีทาง

แห่งความสงบโดยมิได้หยุดพักแต่ประการใด

ด้วยเหตุนี้เองชาวโลกจึงถวายพระนามแก่พระองค์ว่า

พระบรมครูซึ่งหมายถึงครูที่ยิ่งกว่าครู

เพราะทำหน้าที่ครูจนนาทีสุดท้ายเมื่อความตายกำลังย่างกรายใกล้เข้า

มา นับได้ว่าทรงเป็นพระบรมศาสดาที่อุทิศชีวิต

อุทิศเวลาเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขของมหาชนอย่างแท้จริง

ก่อนที่พระองค์จะจากไป

ได้ทรงตรัสปัจฉิมวาจาว่า

ภิกษุทั้งหลาย สังขารทั้งหลายมีความเสื่อมไป

เป็นธรรมดา

ท่านทั้งหลายจงยังความ

ไม่ประมาทให้ถึงพร้อมเถิด

นี่เป็นพระวาจาในครั้งสุดท้ายของ

พระตถาคตเจ้า

แล้วพระองค์ก็จากไปทิ้งไว้แต่พระธรรมอันเจิดจ้าเพื่อนำพามนุษย์สู่

สันติสุขต่อไป ความไม่ประมาทคือความมีสตินั่นเอง

ผู้ใดดำรงชีวิตอยู่ด้วยสติผู้นั้นย่อมได้ชื่อว่าเป็นผู้อยู่ด้วยความ

ไม่ประมาท

เป็นผู้ดำเนินชีวิตอยู่ตามรอยบาทของพระบรมศาสดาทุกประการ

พระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้และปรินิพพานในวันเพ็ญขึ้น 15

ค่ำเดือน 6

ชาวพุทธทั้งหลายมีความซาบซึ้งในพระคุณของพระพุทธ

เจ้าที่ได้ชี้ทางสว่างแก่ชาวโลก

จึงร่วมใจกันถวายสักการะบูชาอย่างยิ่งใหญ่ด้วยการให้ทาน

สมาทานศีล เจริญภาวนา พัฒนาสติปัญญา

เพื่อให้ชีวิตใกล้ชิดอยู่กับพระองค์ผู้ทรงไว้ซึ่งพระปัญญาคุณ

พระมหากรุณาคุณและพระวิสุทธิคุณ

ดังที่พระองค์ทรงยืนยันไว้ก่อนจะปรินิพพานว่า

ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเรา การเจริญสติ

ไม่ประมาทจนรู้เห็นและสัมผัสได้ถึงความรู้ตัวทั่วพร้อม

ย่อมได้ชื่อว่าได้พบ ได้เห็นพระพุทธเจ้า

เมื่อพวกเราทั้งหลายได้ปฏิบัติธรรมจนได้เห็นธรรม
 พระพุทธเจ้าจะประทับอยู่กับพวกเราทั้งหลายอย่างใกล้ชิด
 เมื่อเรารักษาพระพุทธเจ้า
 พระพุทธเจ้าก็จะรักษาเราให้รอดพ้นจากเหตุแห่งทุกข์
 บรรลุถึงซึ่งสันติสุขเป็นนิจนิรันดร์

10 พฤษภาคม 2554

วัดพุทธธรรม

8910 S. Kingery Hwy.

Willowbrook, IL. 60527

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้า (Sky temple no boundary)

www.skytemple.org

